

הולנוע

(המשך מעמוד 41)

צדדים מפחידים. תסריטאי בשם לוואיס פולוק קיבל במשך שנים את כל כתביו בחזרה. האיש שקע בדיכאון עמוק, הח' ליט שכישורו נטש אותו, ולא יכול למ' צוא כל סיבה לכך. מאחר וידע היטב כי לא היה לו כל קשר, ולו העקיף ביותר, לפוליטיקה. בסופו של דבר הסתבר לו, לאחר חקירה של מפיץ ידידותי, כי משהו בילבל את שמו עם זה של סוחר-בגדים בשם לוואיס פולאק. אחרי חמש שנות חרם, לאחר שנאלץ למכור את כל רכושו והתפרנס מכל מלאכה שנפלה לידי, הי' גיע אליו מיכתב לאקונומי שבו הוכרו כי הוא נקי מכל חטא.

החרם החל מתוויר רק בתחילת שנות ה-60. אוטו פרמינג'ר הכריז בפה מלא שדאלטון טרמבו כותב את התסריט ל"אכסודוס והאמריקאים, העייפים מציד ה' מכשפות האדומות, ציפצפו על איומי ה' ליגיון האמריקאי ולוחמי טהרת הרפוב' ליקה, והלכו בהמוניהם לראות את הסרט. אומץ-ליבו של פרמינג'ר עודד את חברת 'יוניברסל, שגילתה כי טרמבו כתב גם את ספרטאקוס. סרטים בריטיים שנעשו על-ידי ג'וזף לוזי או נכתבו על-ידי קארל פורמן, ואשר הופצו באמריקה בעילום-שם (החשש מן השוק האמריקאי אילץ את לוזי להתום על שני סרטיו הראשונים ב' בריטניה בשם בודי), גיפנפו מחדש בשמות הידועים משכבר. אבל ההפשרה באה לאט-לאט.

תחיית המנודים. מרטין ריט, ש' בפרוץ עונת הצייד היה עדיין שחקן-טל' ויוזיה, נותר במחלתו עד 1957, ובלית-ברירה הפך במאיית-יאטרון (הבמה היתה התחום היותר-חופשי באותם הימים). ב' 1957 איפשר לו המפיץ דויד זיסקינד לה' פיק בניו-יורק סרט בשם גם הוא בענקים. סרט-שוליים מבחינת הפקתו, שזיכה את ריט בהרבה תהילה, אסיכי הכניס לו מעט מאד כסף.

אחרי שהתנסה בכל חוויות התסריטאי המגודה, והשתמש ביותר מ"חזית" אחת (התקרית בסרט, שבה החזית מסרב להע' ביר תסריט הלאה, משום שאינו עונה על דרישותיו, קרתה לברנשטיין עצמו), חזר ואלתר ברגשטיין לכתיבה פורה, והספיק לעבוד כבר עם ריט בשני סרטים קודמים, פריס בלוז ואגרוף הברזל.

זירו מוסטל (המגלם תפקיד של בדרן המתאבד לאחר שנשאר מחוסר-עבודה כי תוצאה מחדש שהודבק לו), הפך את הור' פעתו בפני חוקרי "הוועדה לפעולות אנ' טי-אמריקאיות" לפארודיה (הוא הודה להם על ההזמנות להופיע על מסך הטלוויזיה לאחר שהחרם במשך חמש שנים, וטען שעבד בעבר עבור חברת פוקס המאה ה-18). הוא כיום קומיקאי שהופעתו ב' כבר על הגג והקרנפים של יונסקו היא רק חלק מן ההצלחות בקאריירה שלו. הרשל בוגארדי, שהחרם על-ידי אולפני טי-בי-אס אבל קיבל פרס על תפקיד טל' ויוזיוני באולפני אנ'בי-סי, יכול לחייך בנחת כאשר הוא שלמע שטי-בי-אס גילתה נכונות לקנות את החזית לטלוויזיה, מאחר שהנושא הוא היסטורי ואין בו בעיות. ואילו וודי אלן, המופיע בסרט בתפקיד ראשי, לראשונה בתפקיד דרמאתי (אם כי די מצחיק), יכול להתנאות בכך שהוא עושה מעשה בעל חשיבות מצפונית מ' מדרגה ראשונה, וזאת הסיבה שחרג מ' הרגלו והסכים להופיע בסרט של במאי אחר.

לכאורה, הכל בא על מקומו בשלום. אולי יותר מכך. כל מי שהיה פעם מוחרם, מצוייד כיום בהילת-זוהר כאילו עצם הח' רם האציל עליו מידה של כישרון גדיר, אבל, כפי שמוכנים להעיד רבים מן החב' רים ברשימה זו, וכפי שאומר גם אלן במהלך הסרט, "לא די להיות מוחרם כדי לדעת לכתוב".

ויש כאלה שלא התאושו כלל אחרי המכה הנוראה. במאי כמו ג'ון ברי נע וגד באירופה, ועדיין מתפש דרך לחזור אל הפיסגה, וכמהו רבים אחרים. אבל אפילו אלה שחזרו, נותר להם טעם מר בפה. הם עדיין חשים עצמם חברים באגודה אחת, וניכרונות החרם טריים ביר תר, וכך, כאשר הגיע רינג' לארדנר ג'וזיור לפסטיבל קאן ב-1970, עם הסרט מאש שאותו הוא כתב, ונפגש עם אוטו פר' מינג'ר, שהיה אחד מאותם שעזרו לו בזמנו להתגבר על החרם, אמר לו בצחוק: "התרחק ממני, אוטו, שמעתי שאדגר גיי, הובר כועס עליך ועל ליאונרד ברגשטיין, משום שתרממתם כסף לפנתרים השחורים. אני לא רוצה להיות שותף בעסק".

אני לא זוכרת מי זה היה, אבל "היה בו משהו שאי אפשר לשכוח"

אקוה ולוה מו-שיקה
אפטרשייב לגברים
שאי אפשר לשכוח

הסוכן בישראל: בלמון בע"מ, המפיצים: חב' נורית בע"מ.

רעה צור ★ אולי גלם
BEAUTY NAIL

יצירת ציפורניים בשיטה מהפכנית
באמצעות חומר בלעדי שאינו
מזיק לציפורניים ושומר עליהן

רחוב שרת 33 ת"א, טל. 456762
פתוח בין השעות 18.00-09.00

מבחר גדול של תמונות ופלקטים של
גדולי הציור המודרני והקלאסי -
הדבקה מקצועית של פלקטים ו-
תמונות.

"לוטוס", ת"א, רח' אלנבי 101
(מול בית-הכנסת הגדול)